

3497 2. Beh. af Lovf. om Anl. af Jernb. fra Tommerup — Alsens og fra Struer — Thisted. 3498

ligt. Jeg vil her heller ikke tilbageholde den Bemærkning, at Forslaget, saaledes som det oprindelig forelaa i Udvalget, tænkte sig i Stedet for den her foreslaaede Gaffelbane en enkelt Bane fra Herning i sydlig Retning til Holsted Station, men at det under Forhandlingerne fandtes, at et heldigere Forhold vilde opstaa ad den Vej, som nu er foreslaaet. Jeg skal isvrigt med Hensyn til den til Veile gaaende Banestrækning bemærke, at det er mig bekendt, at der hos flere af Thingets Medlemmer finder en Misforstaaelse Sted, idet de have troet, at det var Flertallets Bestræbelse at sætte Herning i Forbindelse med Veile. Det er imidlertid slet ikke for at tilveiebringe en Herning-Veile Bane, at den omtalte Bane er foreslaaet, men for at tilveiebringe en Veile-Udgod Bane, altsaa en Løverbane. Det er det, som har været Hensigten dermed, og Grunden hvorfor man har ønsket at tilveiebringe en saadan, var selvfølgelig den, at man vilde sætte hele det Part, der ligger imellem Herning og Ringkjøbing, overhoved den vestlige Del af Midtjylland i en lettere Forbindelse med den østlige. Endelig havde Udvalget sin Opmærksomhed henvendt paa den Del af det østlige Jylland, som ligger imellem Løverbanen over Viborg, Limfjorden og Ostbanen, idet der nemlig der ligger en temmelig stor Jirkant, som er blotet for dette vigtige Kommunikationsmiddel, som det vistnok maa erkjendes at have et billigt Krav paa at erholde. Flertallet har troet, at man vilde indbefomme de berettigede Fordringer paa dette Sted ved at anlægge en Jernbane fra Løgstør til Hobro eller Sønder-Onsild, hvorunder man naturligvis, dersom der ikke tilveiebragtes en passende Overfart over Limfjorden ved selve Løgstør, maatte involvere, at der blev ført et Spor ned til Aggersund, som for Tiden er det eneste bekvemme Overfartssted, da man ellers for de Egnes Vedkommende, der ligge Nord for Limfjorden, efter slet Overførelse skulde foretage en Paalæning af Barer etc. og en Transport af samme til Banegaarden ved Løgstør, hvad der jo vilde være overordentlig besværligt. Jeg skal isvrigt bemærke, at det hele Spørgsmaal vistnok bliver temmelig underordnet. Som Terrainet er deroppe, vil Banen til Løgstør efter al Sandsynlighed blive ført op i Dalstrøget mellem de 2 Høidedrag, hvoraf det ene gaar direkte paa Løgstør og det andet direkte paa Aggersund, og der bliver saaledes ikke Tale om nogen Linie af stor Længde til Aggersund. — Det har under Forhandlingerne i Udvalget været drøftet, hvorvidt det var rigtigt at

føre denne Linie til Ostbanen, og om det ikke var heldigere at føre den til et Punkt paa Løverbanen, og da naonlig, som det ogsaa alternativt er foreslaaet af et øret Medlem (Thorup) i et Underændringsforslag, til Viborg. Men Grunden til, at Flertallet har foretrukket sit Forslag, er ganske simpelt den, at Anlægget efter Underændringsforslaget vilde blive 3—4 Mil længere, og Gevinsten derved vilde ganske vist være den, at man vilde have tre Mil kortere til Esbjerg, men paa den anden Side vilde man tabe 3—4 Mil til Ostbanen, saa at man har troet i Befolkningens ikke ringe Forøvelse i det Hele usqn tilsvarende Fordele at have tilstrækkelig Grund til ikke at fravige sit Forslag om, at Banen skulde føres ad den korteste Vej til Ostbanen. Naar der er gjort adskillige Indvendinger mod at føre den til Sønder-Onsild, skal jeg sige, at det er Flertallet fuldstændig ligegyldigt, om Banen føres til Sønder-Onsild eller til Hobro; men Grunden til, at dette Alternativ er opstillet, er ganske simpelt den, at Anlægget til Sønder-Onsild er en Del billigere, og at det har stillet sig som meget tvivlsomt, om Omveien ad Sønder-Onsild skulde bewirke, hvad man fra Mindretallets og Fleres Side har ment, at naar de Reisende en Gang var paa Veien til Sønder-Onsild, vilde de føre Hobro forbi og til Randers. Hvor vidt denne Mistænksomhed ligeover for Omegnens Beboere med Hensyn til at lade Hobro i Stikken vil vise sig at være rigtig, skal jeg ikke have nogen Mening om. Endnu skal jeg dog bemærke, at hvis man ikke vil drage den før omtalte Jernbanelinie fra Løgstør til Viborg meget nær ved Ostbanen, vil det medføre, at den kommer til at løbe paa en ikke ringe Strækning temmelig nær ved Limfjorden, saa at den vil faae en forholdsvis temmelig smal Landstrækning mellem sig og Fjorden. Med Hensyn til disse Baneanlæg i Midtjylland har jo Flertallet heller ikke været saa heldigt at kunne tilfredsstille de Fordringer, som Mindretallet har stillet, og dette sidste optæder jo meget bestemt derimod i sin Betænkning. Det anfører derimod for det Første, at de Baneanlæg, der ere foreslaaede fra Flertallets Side, for en stor Del ere lagte i meget ufrugtbare og sea godt som uopdyrkelige Egne, den saakaldte Paarup-Brandes-Flade, med Knudepunktet omtrent midt i den, og tildels ere beregnede paa Løverbandsforbindelser, hvorved Veien til Esbjerg forlænges. Mindretallet yttre dernæst, at det naturligvis har maattet paatrænge sig, at man der ligesom oppe ved Løgstør og Hobro vil løse Spørgsmaalet bedst ved at